

Bohoslužba na Svätodušné sviatky – 21. máj 2023

Svedčiť mocou Ducha

Piesne: 207 437 439 448

Suma evanjelia: „*Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.*“ (Jn 6,63)

Sk 2,1-15 – Zoslanie Ducha Svätého

¹ Keď nadišiel deň Turíc, všetci boli spolu na tom istom mieste. ² Tu sa odrazu strhol z neba hukot, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. ³ Ukázali sa im akoby ohnivé jazyky rozdelené tak, že na každom z nich spočinul jeden. ⁴ Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. ⁵ V Jeruzaleme sa práve zdržiavali Židia, zbožní ľudia zo všetkých národov pod nebom. ⁶ Keď zaznel ten zvuk, zbehol sa veľký dav. Boli zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojou vlastnou rečou. ⁷ Celí bez seba a v úžase si medzi sebou hovorili: „Vari nie sú všetci títo, čo hovoria, Galilejčania? ⁸ Ako je možné, že každý z nás ich počuje hovoriť vo svojej materinskej reči? ⁹ My Parti, Médi a Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie, ¹⁰ Frýgie a Pamfýlie, Egypta a oblasti Líbye okolo Cyrény, prisťahovaní Rimania, ¹¹ Židia aj prozelyti, Kréťania aj Arabi, my všetci ich počujeme rozprávať o veľkých Božích veciach svojím jazykom.“ ¹² Všetci žasli a v rozpakoch hovorili jeden druhému: „Čo to má znamenať?“ ¹³ Iní si však robili posmešky a hovorili: „Opití sú z mladého vína.“ ¹⁴ Tu sa Peter spolu s Jedenástimi postavil a zvýšeným hlasom ich oslovil: „Judskí muži a všetci obyvatelia Jeruzalema! Pozorne počúvajte moje slová a uvedomte si: ¹⁵ Títo ľudia nie sú opití, ako sa domnievate; veď je iba tretia denná hodina. ¹⁶ Ide však o to, čo povedal prorok.

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, v tento sviatočný deň Ťa chválime za Tvoju prítomnosť medzi nami. Prišli sme, ale Ty si už na nás čakal, aby si s nami zdieľal spoločnosť. Ďakujeme, že svojím Duchom svätým si stále prítomný v tomto svete a v živote tých, čo Ťa prijali. Preto prichádzame teraz pred Teba s prosbou, aby si nás Duchom svojím obnovil, premenil, vo viere posilnil, aby náš život mohol naplniť svoje poslanie.

Daj nám Ducha pokánia, aby sme uzreli a vyznali svoju úbohosť a biedu, keď sa opierame o vlastné sily a schopnosti. Odpusť nám našu vlažnosť a pohodlnosť, že zanedbávame obecenstvo s Tebou. Nie je v nás ani to napäté oddané očakávanie, akým čakali Tvoji prví učeníci, že ich zmocníš k životu podľa Tvojho plánu.

Prosíme, ako jedincom i spoločnosti nám buď blízko Duchom svätým a konaj v nás svoje dielo záchrany, obnovy a poverenia k životu Teba oslavujúcemu. „*Duchu svätý, príd' už, príd', život posväť mi!*“ *Amen*

„Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle, ktoré určil svojou mocou Otec. Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ Sk 1,7-8

Milí Bratia a milé Sestry!

Nadišiel deň Turíc. Pre Izraelitov to bol deň vďakyvzdania za úrodu. Preto bolo v Jeruzaleme zhromaždených toľko Židov, dokonca aj zo širokého pohanského okolia. Títo ľudia už hovorili rôznymi jazykmi tých národov, medzi ktorými bývali, ale srdcom a svojou zbožnosťou boli stále Izraelitmi. Preto mali za samozrejmu povinnosť vystúpiť v tento deň vďakyvzdania do Jeruzalema. Oni sa stali svedkami začiatku nového pôsobenia vzkrieseného Krista – zostúpenia Ducha svätého.

Pán Ježiš pri svojom nanebovzatí prikázal svojim učeníkom: *„Vy však zostaňte v meste, kým nebudete zahalení mocou z výsosti“* (Lk 24,49). On síce vystúpil z tohto sveta a fyzicky už nebol medzi svojimi, avšak svoju moc im neodoprel. Sľúbil, že budú *zahalení mocou z výsosti* – mocou, ktorá ďaleko presahuje ľudskú silu; mocou, ktorá im zároveň bude aj ochranou. Uspôsobí ich plniť misijné poslanie, byť svedkami osláveného Krista. My zasa môžeme byť svedkami toho, ako mohli Jeho učeníci chodiť a svedčiť o Ňom mocou, ktorá nie je z ľudskej snahy alebo chcenia, ale je im daná zhora.

V deň Turíc sa naplnilo Ježišovo zaslúbenie: *„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“* Zostúpenie Ducha svätého sa stalo za tak mimoriadnych okolností, že už to samo bolo nepochybným potvrdením toho, že je to zásah zhora. Avšak nie sebaúčelný. Pán Ježiš dáva svojim nasledovníkom za úlohu **byť Jeho svedkami.**

K tomu ich nielen vyzýva, ale zároveň Duchom svätým aj **splnomocňuje.** *„Dostanete jeho moc“.* Iné preklady hovoria: *Budete odiati do moci z výsosti, či vystrojení mocou z výsosti.* V každom prípade ide o to, že nie oni disponujú nejakou mocou, ale sa jej podradia. Moc, ktorú dostanú, ich bude držať a skrze nich pôsobiť. Teda táto moc disponuje učeníkmi. Učeníci sa pri svedectve nemajú spoliehať na svoje sily a ani sa odvolávať na svoju bezmocnosť. Majú chodiť **v moci Ducha,** ktorý sa ich zmocnil, ktorý ich zahalil, drží a vedie. Ovocím ich poslušnosti je zrodenie cirkvi.

Bratia a Sestry, popri zoslaní Ducha svätého si dnes tiež pripomíname jeho dielo: **zrod kresťanskej cirkvi.** Nie ako organizácie, ktorá žije vo svojich štruktúrach a uplatňuje si nejaké funkcie. Tam sa vtedy zrodilo nové, duchovné spoločenstvo. Totiž spoločenstvo veriacich, ktorí dovolili, aby sa ich slovo Božie zmocnilo. Počúvali svedectvo apoštola Petra. Zvestované slovo ich bodlo v srdci. Následne s pokáním prijali odpustenie svojich hriechov a nový život s Kristom. Vzájomne sa prijali ako členovia jednej veľkej duchovnej rodiny. A toto spoločenstvo sa rozrastalo každým dňom.

Duch svätý **zmocnil apoštolov** k poslušnosti a ku svedectvu. Tak vystúpil Peter pred toto zhromaždenie a svedčil o Ježišovi Kristovi, poukazoval na naplnenie prorockých zaslúbení v Jeho osobe. Nevyslovil žiadne faktické tézy vierouky, ani iné poznatky či teóriu. Bolo to **svedectvo** človeka, ktorý vie o čom hovorí, lebo to sám zažil. Lebo pozná Toho, o kom hovorí. Nakoľko to nemal z druhej alebo tretej ruky, ale z vlastnej skúsenosti, jeho svedectvo bolo vierohodné.

Avšak tomuto svedectvu predchádzal zo strany prítomných nielen údiv, ale aj spochybnenie a zosmiešnenie tej celej situácie. Totiž tí, ktorí pochopili, že sa tu deje niečo mimoriadneho „*žasli a v rozpakoch hovorili jeden druhému: Čo to má znamenať?*“ Avšak „*iní si robili posmešky a hovorili: „Opití sú z mladého vína.“* Áno, to je najjednoduchšie: čo nevedeli prijať, to spochybnili, dokonca zosmiešnili.

Bratia a Sestry, zamyslime sa ale nad tým, že to nebolo správanie sa nejakých bezbožných pohanov, však slávil sa tu židovský sviatok. To boli Židia, a dovoľm si tvrdiť, že to mohli byť hlavne **duhovní vodcovia ľudu**, tí, ktorí od počiatku odmietali Ježiša a všetko, čo s Ním bolo spojené. Mohli by sme povedať, že to boli predstavitelia vtedajšej cirkvi. Odvtedy je to veľmi častá skúsenosť v dejinách misie – nie cudzí či neveriaci, ale práve tí, ktorí by **mali byť strážcovia viery**, tí sa postavia Duchu svätému do cesty a odmietajú jeho pôsobenie.

Avšak koho ku svedectvu zmocnil On, koho vystrojil, ten nehľadá na ľudí ale chodí v moci Ducha svätého. Tak mohol vydať svedectvo o oslávenom Kristovi aj Peter a odvtedy mnohí ďalší. Tak mohli byť znovuzrodení tí, ktorí neodolali Duchu svätému. Kajali sa, dali sa pokrstiť a prijali Ducha svätého. Sami sa stali svedkami Ježiša Krista.

Milí Bratia a milé Sestry, dnešní učeníci Ježiša Krista majú byť tak isto Jeho svedkami, žiť a chodiť v Jeho moci. Inakšie sa to ani nedá. On nás vie k tomu uspôsobiť. Či sme takými svedkami a akí svedkovia sme vôbec? Svedectvo – to nie je referát o tom, že niekto niečo povedal. Nie je to odovzdávanie poznatkov, vystúpenie alebo nejaký kultúrny program. Svedectvo človek vydáva **na základe osobnej skúsenosti**. Ako aj svedok pred súdom hovorí o tom, čo sám videl, počul, zažil – čoho bol svedkom.

Byť svedkom slovom, svedectvom – k tomu treba **poznať Ježiša Krista**. To predpokladá **osobný kontakt** s Ním. Nie každá reč o Ježišovi je aj svedectvom, iba za ktorou je osobné poznanie sa s Ním. Kde je preto prítomná aj moc Jeho Ducha.

Druhou požiadavkou vydávania svedectva je **vierohodný život**. Taký, že je v ňom viditeľná Jeho prítomnosť a moc. Keď sám Pán Ježiš Kristus potvrdzuje pravdivosť toho svedectva tým, že o čom hovorí, to je preukázateľné a potvrdené v živote Jeho svedka. Veď ak niekto reční, ale vlastným životom reprezentuje niečo iné, tak kto mu bude veriť, kto ho bude brať vážne? Jeho slová nebudú mať váhu a jeho reč bude bezmocná. Avšak Pán rád dáva svoju moc tým, ktorí od Neho prosia, kde je otvorenosť prijať ju sebazaprením a v poslušnosti.

Milí Bratia a milé Sestry! Na to všetko sa vzťahuje Ježišovo zaslúbenie: „*Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami...*“ On môže a chce túto moc poskytnúť. Je to určité splnomocnenie. Na začiatku tejto vety čítame: „*Teraz však...*“ Teda treba si všimnúť aj to, čo pred tým odznelo, lebo je to toho protikladom. Sústrediť sa na Jeho moc oproti tomu, čo zamestnávalo aj myšlienky učeníkov. V duchu si už plánovali, ako budú s Ježišom vládnuť. A teraz počujú, že to všetko musí ísť bokom, ak chcú byť otvorení prijáť Jeho moc. Je tu to *však*: „*Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle, ktoré určil svojou mocou Otec... Teraz však...*“

Pán Ježiš tým hovorí, že nemáte sa starať o veci, ktoré nie sú vaše – máte sa sústrediť na jediné: „*teraz však na vás zostúpi Duch svätý a dostanete jeho moc...*“ Toto je podstatné, o to sa starajte... Totiž je v nás nutkanie zaoberať sa vecami, ktoré nám neprináležia. „*Nie je to vaša vec*“ – do čoho všetkého sa predsa zapletieme, kde by sme ani nemali byť. Musíme vedieť jasne rozoznať, čo je naša vec a čo nie je. Aj dnešná cirkev sa zaoberá všeličím, čo nie je jej úlohou! Veď misijné poslanie je jednoznačné: „*zvestujte evanjelium, čiňte učeníkmi všetky národy...*“ To je základná služba každého svedka. Tú za nás konať nikto nebude! Je to úloha Ježišových učeníkov aj dnes.

K tomu sa viazalo a bolo dané zaslúbenie: „*Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc...*“ aby ten maličký začiatok sa rozšíril. Od Jeruzalema až po kraj zeme. Tak nech dá aj nám „*Ducha sily, lásky a rozvahy*“ (2Tim 1,7), aby sme mohli byť svedkami Jeho lásky a mohli chodiť v Jeho sile a moci. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, chválime Ťa za moc a dielo Ducha svätého. Za ten zázrak, že cirkev tu ešte stále je, napriek svojim zlyháním. A za to, že si sa nás ešte nevzdal. Ďakujeme, že máš moc obnoviť naše niekde zaseknuté životy – aj prosíme, konaj tak a vyveď nás z pascí, v ktorých sme uviazli. Daj nám uzrieť a rozoznať, čo je naša vec a čo nie. Daj nám prestať sa spoliehať na svoje sily. Očisti, obnov a posväť nás, aby sme mohli byť Tvojimi svedkami v moci Ducha. Nech aj nás zapojí svojim obnovujúcim pôsobením do budovania Tvojho kráľovstva.

Ďakujeme za tých, ktorí aj dnes vedení Tvojím Duchom konajú misiu, zvestujú evanjelium a cestu spasenia. Vyprosujeme pre nich – nech sú blízko či ďaleko – ochranu a moc Ducha svätého. Prosíme za cirkev, aby jej zodpovední vedúci ako aj jednotliví členovia sa vedeli kajať a dovoliť, aby Duch svätý sa zmocnil ich srdc a životov. Aby sa služba cirkvi stala požehnaním pre prostredie, v ktorom pôsobí. Nech sa tak naplní Tvoja vôľa činiť učeníkmi všetky národy.

Do Tvojej milosti sa porúčame a prosíme so žalmistom: „*Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného!*“ (Ž 51,12) *Amen*